

מִנְשֵׁלְחָנוּ שֶׁל מֶלֶךְ!

הַסִּיפּוּר הַמּוֹפְלָא עַל רַבָּא, קִיפַת הַצְדָּקָה,
וְהַנְשָׁגָה הַפְּרָטִית

מִנְהִיג הַדּוֹר וְשׁוֹמֵר הַקֶּפֶה

בְּרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, עַל כִּסֵּא הַנְּשִׂאוֹת, יוֹשֵׁב רָבָא — גְּדוֹל הַדּוֹר!
רָבָא לֹא רַק לְמַד תּוֹרָה כָּל הַיּוֹם וְהַלֵּילָה, אֲלָא הוּא הָיָה הָאֲחֵרָאִי הָרֹאשִׁי עַל "קְנוֹפֶת הַצְּדָקָה".

קִדְשֵׁת כֶּסֶף הַצְדָּקָה

רָבָא הָיָה אָדָם יָשָׁר מְאֹד.
כַּאֲשֶׁר מְדַבֵּר הָיָה בְּכֶסֶף נֶשֶׁל צְדָקָה, שְׂאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים תָּרְמוּ מִמֶּה שֶׁחָסְכוּ
– רָבָא שָׁמַר עָלָיו כְּמוֹ עַל אוֹצָר, בְּלִי לְבַזֵּז אֶפְלוּ אֲגוּרָה אַחַת מִיְּתָרָת!

אֹרֶחַ מִיּוֹחַד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ

יום אֶחָד, נִכְנַס אָדָם עָנִי לִישִׁיבָה. זֶה לֹא הָיָה עָנִי רָגִיל...
זֶה הָיָה אָדָם שֶׁפַּעַם הָיָה עֹשִׂיר גָּדוֹל, וַיֵּרֶד מִנְכָסָיו.

הַבִּקְשָׁה הַמִּפְתִּיעָה!

בַּמָּה אַתָּה רָגִיל לְסַעוֹד?
מָה אֲפָשָׁר לְהַגִּישׁ לָךְ?

תִּרְנְגוּלַת פְּטוּמָה
וַיֵּין יֵשֶׁן!

הָעֲנִי הָרָגִיל מוֹל הָעֲנִי הַמְּיוֹחַס

עֲנִי רָגִיל מִבִּקֵּשׁ:

לֶחֶם פָּשוּט וּמֵיִם.

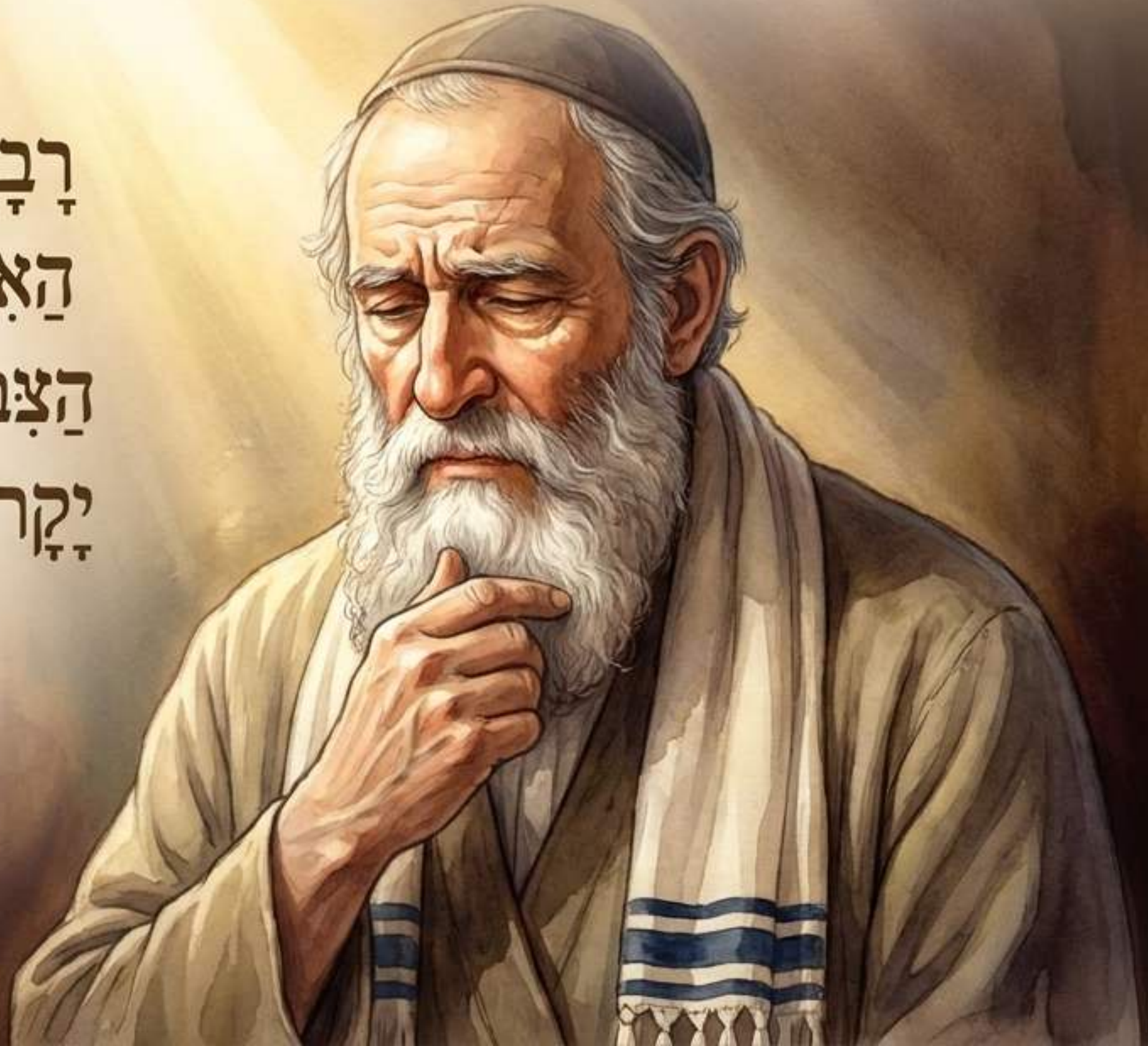
הָעֲנִי הַמְּיוֹחַס מִבִּקֵּשׁ:

בֶּשָׂר יָקָר וַיֵּין יָשָׁן וּמִשְׁבָּח!

ההתלבטות של רבא

רבא עוצר וחושב:
האם מותר להטריח את
הצבור ולקנות מזון כל כך
יקר מקפדת הצדקה בנשכיל
עני אחד?

מֵאֲזַנִּי הַצְדָּקָה

רָבָא: "הָאֵם אֵינָהּ חוֹשֶׁשׁ לְהַטְרִיחַ אֶת הַצִּיּוֹר?"
הָעֲנִי מַשִּׁיב בְּאַמוּנָה: "וְכִי מִשְׁלָהֶם אֲנִי אוֹכֵל? מִשָּׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֲנִי אוֹכֵל!"

פְּתָאוֹם... הַדָּלָת נִפְתָּחַת!

בְּדִיוֹק בְּאוֹתָהּ הַשְּׁנִיָּה...
אִשָּׁה נִכְנָסַת לְבֵית הַמְדָּרֶשׁ!

נְשִׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה שֶׁל גֵּעְגּוּעַ

זוֹהִי אֲחֻתּוֹ שֶׁל רַבָּא!

נְשִׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא הִתְרָאוּ זֶה עִם זֶה. מִדּוּעַ
הוֹפִיעָה פֶּתְאוֹם בְּדִיוק עֲכָשׂוּ? וּמָה יֵשׁ לָהּ בִּיד?

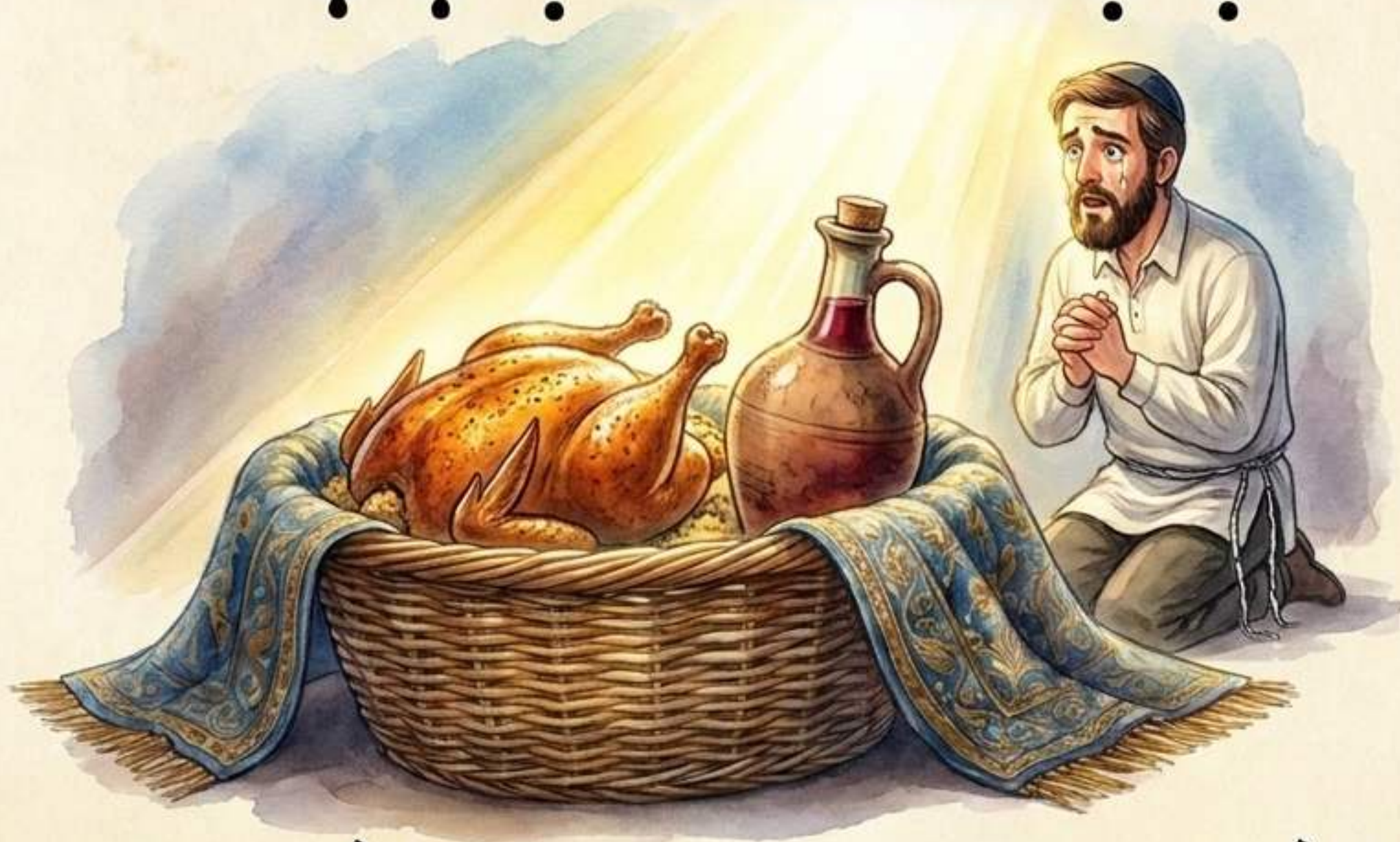

מָה יֵשׁ בְּתוֹךְ הַסֵּלֶקָה?

האחות הסירה את המפית, ורבה לא
לא האמין למראה עיניו...

פלאַהע שגחה!

בתוך הסל היו מנחים בדיוק: תרנגולת פטומה וין יצן!
עיניו של רבא זלגו דמעוות של התרגשות והכרה בגדלו של הקדוש ברוך הוא.

איך פועלת השגחה פרטית?

הפסוק לא היה צריך לרדת מקנפת הקהילה! הנשם יתברך ידע מראש שהעני יגיע, והכין לו מנשלוח מדייק ישר מהשמים.

בַּעֲנוּהַ וּבִאֲהָבָה

רַבָּא מַגִּישׁ לַעֲנִי אֶת הַסִּלְסָלָה בְּכָבוֹד רַב וְאוֹמֵר לוֹ: 'מִחֵל לִי, אָחִי הַיָּקָר.
אַתָּה צְדִיקָתְךָ בְּאַמוּנָתְךָ. קוּם וְאָכַל – מִשְׁלַחֲנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבִדּוֹ!'

לְכָל יְהוּדֵי יֵשׁ אֶת הַשְּׁלָחַן שָׁלוֹ

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹאֶה אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ!
מָה אֲנִיחָנוּ צָרִיכִים, וְהַכֹּל מֵגִיעַ מִמֶּנּוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית מִשְׁלָמָת!